

Vážené kolegyně a vážení kolegové,

je Brno díra? Před lety to říkal ústavní soudce, nespokojený, že se musel přesunout za soudem z Prahy do Brna. (Argumentoval také, že žádné větší město v Evropě nemá tak mizerné letecké spojení se světem; v tomto bodě jsem mu musel dát za pravdu.) Odpověděl jsem, že když jsem se vracel z Paříže, měl jsem možnost stát se šéfem kliniky v Brně a zřejmě i v Praze. Z pohledu Paříže Brno dírrou bylo, Praha také. Váhal jsem hlavně, zda odejít z Paříže. Dnes je Brno na mapě světa dobře vidět, v neurologii i neurovědách a v řadě dalších vědních oborů, vidět jsou některé kulturní i sportovní akce... (Letecké spojení je ovšem stejně mizerné jako před dvaceti lety.) Ve světě je spíše vágním pojmem, také se špatně vyslovuje. Opakovaně, když pořádáme v Brně mezinárodní akce, setkávám se s překvapeným konstatováním, jak je město příjemné, pěkné, živé... Pořádali jsme zde Evropský sjezd klinické neurofyzologie, již deset let nejdříve evropské, nyní globální kurzy chirurgie epilepsie, podruhé v Brně se konal v květnu 2018 4th International Congress on Epilepsy, Brain and Mind. Obvykle zdvojiše žádáme představitele státu, města, univerzity o záštitu. Záštity mají účastní-

kům dokumentovat zájem a podporu, hezky se vyjímají ve webu i tištěném programu, ukazují, že nejde o nějakou pofidérní komerční pseudoakci, jakých máme plné mailové schránky. Nežádáme žádnou materiální pomoc, jenom symbolickou podporu. Také jsme obratem dostali na hlavičkovém papíře potvrzení podpory od premiéra, ministra školství, ministra zdravotnictví, rektora Masarykovy univerzity, děkana Lékařské fakulty, i ředitele Fakultní nemocnice u svaté Anny. Chybí vám něco v tomto výčtu? Nám ano – podpora primátora města Brna. Nezapomněli jsme požádat, byla odmítnuta. Věřím, že takovou agendu neřeší primátor sám, ale odmítnutí možná vypovídá o mentalitě úředníků magistrátu. Že by si brněnská radnice myslela, že Brno je díra?

Robert Musil ve svém slavném románu *Muž bez vlastností* popsal Brno jako rozsáhlý prostor s nízkým stropem. Dnes už je, myslím, vyšší, do nebe však zjevně nesáhá. Vysoký strop však nezajišťují ani gotické oblouky svatého Víta, ani věže bratislavského hradu.

Sjezd Epilepsy, Brain and Mind je komorní, tematicky ojedinelá akce, věnovaná nejenom neu-

ropsychiatrickému a sociálnímu pomezí epilepsie, ale také vztahu epilepsie k humanitním otázkám. Pravidelně se objevují přednášky a sympozia o umění, historii, filozofii. Letos třeba o vztahu epilepsie a hudby, sociálních médií, vědomí, stresu, ale třeba i meditace, nebo léčbě kanabidoidy. Celkem se sjezdu účastnilo sedmdesát pozvaných přednášejících z Evropy, USA, Kanady. Přijeli, přestože si dopravu, asi u třetiny přes oceán, museli hradit sami. Sjezd jim za to stál. Jak se vyjádřil jeden z účastníků, bylo zde možné potkat Who is who in world epileptology. Včetně třeba ex- či současných prezidentů mezinárodní, americké či evropské ligy (asociace) proti epilepsii, šéfredaktorů hlavních epileptologických časopisů... Přijeli účastníci také z Indie, Austrálie. Z ČR, pokud nepočítám Brňáky a kolegy z Motola, se registrovalo šest lidí, ze Slovenska jeden. Nevypovídá to také o výšce stropu?

Na vaše příspěvky se i s redakční radou těší

prof. MUDr. Ivan Rektor, CSc.,

FCMA, FANA

předseda redakční rady

